

Arrest

nr. 55 997 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje en bent u Kosovaars staatsburger. Het afgelopen jaar had u in Kosovo geregeld problemen met Albanezen die u sloegen. De reden hiervoor was dat u hun taal, het Albanees, niet goed sprak. U werd het afgelopen jaar vijftien tot twintig keer geslagen, soms door dezelfde Albanezen maar vaak ook door anderen. Toen deze problemen net begonnen, ging u naar de politie van Kosovo Polje om klacht in te dienen. Een agent die buiten voor het politiebureau stond, vroeg u wat uw problemen waren en zei u naar huis terug te keren met de belofte dat hij later zou langskomen bij u thuis. Er kwam echter geen politieagent naar uw huis. U keerde niet terug naar het politiebureau om alsnog aangifte te doen. Enkele maanden voor uw vertrek naar België werd uw partner B.(...) F.(...) (O.V. X), terwijl u aan het werken was, thuis verkracht door drie Albanezen. U merkte bij thuiskomst dat er iets aan de hand was met uw

partner, maar ze vertelde u niet wat er gebeurd was. Pas na uw aankomst in België vertelde ze u wat er die avond gebeurd was. Uit vrees vermoord te worden verliet u Kosovo met uw gezin en reisde u naar België, waar u op 10 september 2010 asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielerlaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse geboorteakte, uitgereikt op 13 mei 2010 te Kosovo Polje; en uw Kosovaars nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 27 juli 2010 te Kosovo Polje.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om ten aanzien van Kosovo een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan gewezen worden op een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen over uw beweerde recente verblijf en dat van uw partner in Kosovo. Zo is het ten eerste bevreemdend dat u buiten een geboorteakte en een Kosovaars nationaliteitsbewijs geen identiteitsdocumenten, waaronder het belangrijkste document, met name een identiteitskaart, kon neerleggen. U verklaarde zelfs in Kosovo nooit over identiteitsdocumenten zoals een identiteitskaart te hebben beschikt aangezien u deze niet nodig had (CGVS, p. 4). Uw partner legde evenmin identiteitsdocumenten neer en verklaarde nooit Kosovaarse identiteitsdocumenten te hebben bezeten (CGVS partner, p. 3-4).

De geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Kosovo wordt verder op de helling gezet daar u slechts zeer beperkt op de hoogte bleek van de actuele situatie in Kosovo en de rellen van maart 2004 die Kosovo gedurende enkele dagen in de ban hielden. Gevraagd of er na de Kosovo oorlog nog opflakkingen van geweld in Kosovo plaatsvonden, gaf u vage verklaringen rond problemen tussen Albanezen en Serviërs in Mitrovica. U wist niet wanneer deze plaatsvonden en of er op hetzelfde moment ook elders in Kosovo gewelddadige incidenten plaatsvonden (CGVS, p. 9). Gezien de intensiteit en de wijdverspreidheid van de rellen van maart 2004 kan er echter verwacht worden dat een inwoner van Kosovo die ten tijde van de rellen in Kosovo verbleef, meer informatie kan geven over het grootste etnische incident sinds het beëindigen van de oorlog in 1999. Bij de onlusten van maart 2004 verloren 19 mensen het leven en werden 8000 Serviërs uit hun huizen verjaagd. Ook in Kosovo Polje waren de onlusten duidelijk voelbaar. Voorts verklaarde u zich in Kosovo Polje nooit tot de Roma-voorzitter Femi Gashi te hebben gericht. U verklaarde dat Femi Gashi, ondanks dat u dacht dat hij u wel zou kunnen helpen met uw problemen, enkel zichzelf helpt en nooit aan anderen vraagt of zij problemen hebben (CGVS, p. 7-8). Dit zijn echter blote beweringen die niet in overeenstemming zijn te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat Femi Gashi in het 'comité van de gemeenschappen' in Kosovo Polje zetelt, een instelling die een belangrijke rol speelt in de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeente. Van Muharrem Berisha, Roma en ambtenaar bij het 'bureau van de gemeenschappen', eveneens een instelling die een belangrijke rol speelt in de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeente, had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 10). Ook kon u niet vertellen wat Fidan Lahu is (CGVS, p. 10). Dit centrum voor samenwerking en integratie is een koepelorganisatie gelegen in Kosovo Polje waar verschillende NGO's die opkomen voor de rechten van de minderheden samengebracht zijn en waar Roma terecht kunnen voor meerdere zaken waaronder gratis juridische advies en bijstand, informatie over onderwijs, gezondheid en de integratie van vrouwen. Gezien de duidelijke aanwezigheid en belangrijke rol van dit centrum in de RAE-gemeenschap van Kosovo Polje is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u, indien u tot 2010 werkelijk in Kosovo Polje zou hebben verbleven, niet zou weten wat Fidan Lahu is. Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw partner evenmin van de onlusten van maart 2004 op de hoogte bleek en enkel aangaf dat er voor Roma constant problemen waren, en dat zij helemaal niet wist wat UNMIK (tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog), KFOR (Kosovo Force) en EULEX (European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam) zijn (CGVS partner, p. 6). Deze internationale organisaties spelen nochtans reeds geruime tijd een voorname rol in het dagelijks leven in Kosovo. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat uw partner, indien zij de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo zou hebben gewoond, deze organisaties niet zou kennen. Voorgaande bevindingen zetten uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling.

Dat uw geloofwaardigheid in het gedrang is, blijkt tevens uit het feit dat er maar weinig geloof gehecht kan worden aan de problemen die u naar eigen zeggen gedwongen zouden hebben Kosovo in 2010 definitief te verlaten. U verklaarde dat u Kosovo heeft verlaten nadat u het afgelopen jaar verschillende keren werd geslagen door Albanezen omdat u de Albanese taal niet goed sprak. Ook uw partner zou door Albanezen zijn lastiggevallen en hierbij zelfs zijn aangerand. U verklaarde verder dat u in Kosovo sinds de oorlog in angst hebt geleefd en dat de situatie sinds de onafhankelijk van Kosovo

slechter werd omdat de Albanezen Kosovo nu volledig in handen hebben en kunnen doen wat ze willen (CGVS, p. 6). Deze verklaringen stemmen evenwel geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo, waaronder Kosovo Polje, werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent overigens niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gnjilane (Gjilan) (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Urosevac (Ferizaj) (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In het licht van deze informatie is uw uitspraak dat u niet naar Kosovo terugkan omdat u er vermoord zal worden door de Albanezen (CGVS, p. 11) dan ook een blote bewering die niet gestoeld is op enige objectieve informatie aangaande de actuele situatie in Kosovo.

Voorts stroken ook uw verklaringen en die van uw partner over de door jullie beweerde poging om hulp te zoeken bij de politie van Kosovo Polje niet met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. U verklaarde eenmaal naar het politiebureau van Kosovo Polje te zijn gestapt om aangifte te doen van uw problemen met Albanezen. Een agent die voor het bureau stond zou naar u geluisterd hebben en u gezegd hebben naar huis terug te keren met de belofte later bij u thuis langs te komen. Er kwam evenwel geen politieagent naar u thuis (CGVS, p. 6-7). Uw partner verklaarde hierover nog dat de agent u zei dat u toch niet geholpen zou worden omdat u Roma bent, dat de politie voor Roma niets doet en dat Kosovo niet uw land is (CGVS partner, p. 7). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden wel degelijk als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Gelet op dit alles, heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u, indien u in Kosovo daadwerkelijk met eventuele (veiligheids)problemen zou worden geconfronteerd, geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 11), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier kan volledigheidshalve nog aan worden toegevoegd dat uit voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal wel blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich wel in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel

gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is evenwel gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo anno 2010 a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Uw geboorteakte en uw nationaliteitsbewijs tonen louter uw identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst uit Kosovo aan, wat in deze beslissing niet ter discussie staat, maar leveren op zich geen bewijs van uw beweerdte continue recente verblijf in Kosovo de afgelopen jaren.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner, B.(...) F.(...) (O.V. 6.685.987), heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers leiden een eerste middel af uit een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, evenals van artikel 8 juncto artikel 14 van het EVRM en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekers werpen op dat de bestreden beslissingen noch in feite noch in rechte afdoende gemotiveerd werden; dat géénszins blijkt dat de commissaris-generaal heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.

Wat betreft de zogenaamde vage verklaringen afgelegd door verzoeker en het gebrek aan geloofwaardigheid dat de commissaris-generaal daaraan verbindt, merken verzoekers op dat op geen enkele wijze blijkt dat de verklaringen van verzoeker niet met de waarheid overeenstemmen; dat bovendien niet mag worden vergeten dat verzoeker zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt waardoor bepaalde feiten en namen bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden; dat het vergeten van details in zulke omstandigheden dan ook volkomen aannemelijk en menselijk is.

Met betrekking tot het gegeven dat verzoekers geen identiteitskaart kunnen voorleggen en slechts beperkt op de hoogte zijn van de actuele situatie in Kosovo, maken verzoekers duidelijk dat ze wel degelijk de nodige identiteitsdocumenten, met name Kosovaarse geboorteaktes en Kosovaarse rijbewijzen, hebben neergelegd; dat uit de daarop figurerende recente data van afgifte wel degelijk blijkt dat verzoekers recent in Kosovo verbleven; dat verzoekers geen Kosovaarse identiteitskaarten hebben aangevraagd omdat ze deze gewoonweg niet behoefden; dat een zogenaamd gebrekkige kennis van de actuele situatie in Kosovo zich volgens verzoekers laat verklaren door het gegeven dat verzoekers zoals zovele andere Roma geen onderwijs hebben genoten en derhalve analfabeet zijn; dat verzoekers overigens géén hulp van derden kregen doch door iedereen gemeden werden als de pest en zich niet voor politiek interesseerden doch louter trachtten te overleven; dat het dan ook geheel aannemelijk is dat verzoekers, die ernstig gediscrimineerd werden en analfabeet zijn, geen informatie kunnen verschaffen over de politiek in Kosovo, de namen van voorzitters niet kennen en geen duiding kunnen geven omtrent de exacte data en plaatsen waar er zich incidenten hebben voorgedaan.

Betreffende het gegeven dat de door verzoekers beschreven moeilijkheden weinig geloofwaardig voorkomen nu deze volgens het Commissariaat-generaal niet overeenstemmen met de beschikbare algemene informatie verkregen tijdens een missie naar Kosovo van 15 tot 25 september 2009, refereren verzoekers aan recente rapporten van zowel UNHCR als Amnesty International om, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, te illustreren dat Roma de dag van vandaag nog steeds gediscrimineerd en gevisieerd worden in Kosovo; dat er nog steeds interetnisch geweld plaatsvindt; dat Roma niet kunnen rekenen op de autoriteiten ter ondersteuning en de geboden hulp ontoereikend is en Roma nog steeds worden uitgesloten van de toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en sociale zekerheid, hetgeen een behandeling uitmaakt welke in strijd is met artikel 3 EVRM. Verzoekers poneren zodoende dat hun verklaringen wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn of minstens van dien aard dat hen het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoekers stellen dat de bestreden beslissingen een miskenning uitmaken van de rechten en vrijheden, gewaarborgd in de artikelen 8 en 14 van het EVRM. Zij laten evenwel na om te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissingen de artikelen in kwestie schenden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vooronderstelt een duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsbeginsel evenals van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de beslissing wordt geschonden.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd

is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53). Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de aanvragen om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027).

Daargelaten de vaststelling dat de feiten die verzoekers aanhalen aan de basis van hun asielrelaas op zich reeds niet geloofwaardig zijn omdat de door hun geschetste situatie niet in overeenstemming is met de informatie over de actuele veiligheidssituatie in Kosovo, maken verzoekers niet aannemelijk de laatste jaren in Kosovo te hebben verbleven. Zo bleken verzoekers niet op de hoogte te zijn van het grootste etnische incident dat sinds het beëindigen van de oorlog in 1999 in Kosovo plaatsvond in 2004, waarbij 19 mensen het leven lieten en 8000 Serviërs uit hun huizen werden gejaagd. Verzoekers blijken niet bekend te zijn met het begrip Fidan Lahu terwijl dit een koepelorganisatie is van verschillende NGO's gesitueerd in de gemeente waarvan verzoekers voorhouden afkomstig te zijn en waar onder meer Roma terecht kunnen voor juridisch advies, bijstand voor onderwijs en gezondheid en integratie van vrouwen. Ook van Muharrem Berisha, Roma en ambtenaar bij het 'bureau van de gemeenschappen', eveneens een instelling die een belangrijke rol speelt in de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeente hebben verzoekers nog nooit gehoord. Gelet op een dergelijke gebrekkige kennis over het dagelijkse leven in hoofde van verzoekers kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoekers niet aantonen de laatste jaren in Kosovo te hebben verbleven. Waar verzoekers aanvoeren dat zij analfabeet zijn ter rechtvaardiging van hun onwetendheid merkt de Raad op dat uit vaste rechtspraak blijkt dat een asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Hoe dan ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat verzoeker analfabeet is aangezien hij verschillende documenten met zijn naam ondertekende bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker voert eveneens aan dat hij traumatiserende gebeurtenissen meemaakte waardoor hij bewust namen en feiten is gaan verdringen maar brengt dienaangaande geen enkel medisch attest bij waaruit zou blijken dat zijn cognitieve geheugen is aangetast. De documenten die verzoeker ten slotte bijbrengt, in het bijzonder een geboorteakte en een nationaliteitsbewijs tonen aan dat deze documenten werden afgeleverd respectievelijk op 13 mei 2010 en 27 juli 2010 maar zijn geenszins een bewijs van het verblijf de laatste jaren in Kosovo.

Aangezien verzoekers niet aannemelijk maken de laatste jaren in Kosovo te hebben verbleven kan er evenmin geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Verzoekers tonen derhalve niet aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen.

Waar verzoekers verwijzen naar artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.3. Verzoekers werpen vervolgens op dat de bestreden beslissingen nalaten om te motiveren waarom het subsidiair beschermingsstatuut niet kan worden verleend, terwijl overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet ernstige schade bestaat uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; dat uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land, aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu; dat het begrip willekeurig geweld wijst op een algemene situatie en niet verzoekenbaar is met het feit dat wie zich hierop beroept zou moeten aantonen dat deze persoonlijk een reëel risico zou lopen; dat er sprake is van ernstige schade indien de persoon foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het land van herkomst dreigt te ondergaan; dat dergelijke behandeling in strijd is met artikel 3 EVRM; dat uit de genoemde rapporten van UNHCR en Amnesty International blijkt dat Roma nog steeds grote risico's lopen op vervolging indien ze terugkeren naar Kosovo en bijgevolg bescherming dienen te genieten; dat de commissaris-generaal bovendien zelf aangeeft dat Roma in Kosovo op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden; dat deze discriminatie in voorliggend geval wel degelijk dermate systematisch en ingrijpend is dat de fundamentele rechten worden aangetast en het leven in Kosovo ondraaglijk wordt; dat de commissaris zich er van bewust is dat de maatregelen ten aanzien van Roma slechts een

gestage vooruitgang kennen en hiermee impliciet aangeeft dat de situatie heden nog niet in die mate verbeterd is.

2.4. De Raad stelt vast dat de bewering van verzoekers als zouden de bestreden beslissingen niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

Wat betreft het rapport van Amnesty International waaraan gerefereerd wordt, moet worden benadrukt dat dit rapport, om verschillende redenen, géén afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekking die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precarie levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van dien aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende geen afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en waarbij rekening werd gehouden met de specifieke situatie van het individuele dossier. Uit deze aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen genomen (grondwet, antidiscriminatiwet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen zoals de algemene economische malaise en culturele tradities, worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Specifiek voor de gemeente Polje, waar verzoekers van afkomstig zijn, blijkt dat de Roma er met hun eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi de lokale Roma-leider die ook in het 'comité van de gemeenschappen' zetelt dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekers voeren in een tweede middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de mens, zoals die blijken uit het EVRM. De bestreden beslissingen laten volgens verzoekers immers na om de passende belangenafweging te maken en de nodige feitelijke omstandigheden in aanmerking te nemen. Uit uniforme informatie blijkt volgens verzoekers echter dat de mensenrechten voor Roma in Kosovo op grote schaal worden geschonden; dat verzoekers in geval van terugkeer naar hun land het slachtoffer zullen worden van gewelddaden, gelet op hun etnische afkomst; dat zulks indruist tegen de principes van een rechtsstaat en in het bijzonder tegen de fundamentele rechten van de mens; dat ook UNHCR de wijze waarop Roma behandeld worden reeds aanhaalde in diverse rapporten, waaruit blijkt dat Roma worden uitgesloten van de toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en sociale zekerheid, een behandeling welke in strijd is met artikel 3 EVRM; dat verzoekers hun land wel degelijk verlaten hebben uit vrees voor vermelde vervolgingen, zoals bedoeld in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève.

2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekers de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en diens beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Wat de situatie van de Roma in het algemeen betreft wordt verwezen naar wat supra 2.4. reeds uiteengezet is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER